

Stefanita

Krónika

A Szent István Lovagrend (Cruciferi Sancti Stephani Regis) lapja

I. Évfolyam, 1. szám

2009. június

Köszöntő

Mottó: „De másnap reggel Jézus arra jött.”
(Reményik Sándor: A Bethesda partján.)

tt, a Bethesda partján annak a szerencsétlen betegnek, aki már 38 éve feküdt mozgásképtelenül és remélte, egyre csak remélte a gyógyulást, addig a „másnapig” csak nem jött a gyógyulás. Nem volt embere, aki segítse, aki a tóhoz levigye... „De másnap reggel”! Igen. Igaz, szombat volt. De Aki arra jött, az ezzel nem törődött, csak vele, az elhagyottal, a segítségre szorulóval. Ha csendben magunkba nézünk, bizonyo-

Mi, a mai stefaniták („szentistvános” lovagok) az ő nyomukban igyekszünk járni, hogy Szent Királyunk alapítása el ne enyésszen. Ha pedig körülnézünk, bizony talán több is a nyomorúság, a szegénység, fokozottabb a keresztény Hit, a magyar nemzet veszélyeztetése, mint annak idején volt.

A keresztény Európa haldoklik, mondta az osztrák főpásztor. Hozzátehetjük – sajnós – a keresztény ma-

san tudjuk, hogy Neki volt, Neki van igazsága. Kell, hogy legyen mindegyikünknek embere, hogyha megingunk, rászorulunk, legyen akire támaszkodjunk.

Évezredekkel a Bethesda partján történeteket követően Európa, az akkor Jézus Krisztust követő, keresztény Európa egyik óriása, a magyarok királya, Szent István – Sanctus Stephanus Rex Hungariae – látva kora gondjait és a jövő mélyén érlelődőket, ispotályokat, zarándokházakat alapított Rómától Esztergomon át Jeruzsálemig (1017-1018-ban). Mai szóval, ő találta ki a kifejezetten segítségnyújtásra, védelemre és gyógyításra hivatott ispotályos közösségeket. (Ma máltai testvéreink e hivatás zászlóvivői). E házak népéből lettek elődeink, az eredeti Cruciferi Sancti Regis (Szent István Lovagrend), akik élettek és haltak a rászorulókért, a zarándokokéért, a nemzetért, a kereszténységért.

gyarság is. Irdatlanul sok a teendő, az „aratnivaló” és kevés, egyre kevesebb a munkás. Ezért ma, a XXI. század kezdetén talán még nagyobb szükség van a Cruciferi munkájára, mint az Árpádok idején. Ezért hírt is kell adjunk – ezzel az „újsággal” is – magunkról, munkánkról és hivatásunkról, hogy lehessen tudni, néha-néha mi is „embere” tudunk lenni valakinek, hogy ez ispotályos közösségben talán jobban sikerül, mintha magányosan igyekeznénk, s hogy aki érzi a hívatást, az el is találjon közénk.

Hiszen van reményünk: „Christus vincit, regnat et imperat!”

Ferencz Csaba CSR
Nagymester

LECTORI SALUTEM

CHRISTUS VINCIT!

A mai értékvesztett, válságos korban vállalni a lovagi hivatást valóban ember- és lélekpróbaló feladat. Követendő célként lebeg előttünk névadónk, első királyunk, Szent István példája, aki tudott választani, amikor úgy hozta a sors, döntése pedig egy egész ország javára szolgált. Munkájával, életével a Keresztény Egyházat és Magyarországot felvirágzását szolgálta. Hálás szívvel emlékezve rá, nekünk lovagoknak, a többi egyházi lovagrenddel együtt kötelességünk továbbvinni azt az eszmét, szellemiséget és életformát, amely egy letisztult értékrenden nyugvó testvéri közösséget formált a középkorban, s tartott meg századokon át. A Cruciferi Sancti Regis 1526-os megszűnése után, csupán 1993-ban éledhetett újjá. A mi küldetésünk ma őseink útján járva, Isten nagyobb dicsőségének előmozdítása életünkön keresztül és embertársaink, segítségére szoruló felebarátaink védelmezése. Isten sugallatára most új feladatot kaptunk. Lovagrendünk lapja elsődlegesen munkánkról, a rendi eseményekről kíván tájékoztatást nyújtani – tagjainknak, hogy jobban megismerhessük egymást, ezáltal szeretetközösségünk még egységesebbé kovácsolódhasson, egyházi előjáróinknak, hogy figyelemmel követhessék működésünket és mindenkiné, akinek e szerény kiadvány a kezébe kerül. Sok tennivaló vár ránk, amelyeket csak buzgó szívvel és állhatalos lelküllettel végezhetünk el, nem feledve István király intelmét, miszerint: „...semmi sem emel fel, csakis az alázat, semmi sem taszít le, csakis a gőg és a gyűlölség...”

Szűz Mária, Csillagoknak Királynője, könyörögj érettünk!

Winkler Márton CSR

Hittel és munkával

önzetlen megadása örömmel és megnyugvással tölt el. Isten színe és Szent István királyunk ereklyéje előtt tett fogadalmunk örökérvényű, egy teljes életre szól. Nem tagadhatjuk meg, nem vehetjük félvállról ígéreteinket, számunkra a tíz parancsolat betartása mellett a tizenhárom lovagi erény – a szeretet, a hit, a remény, a bölcsesség, a bátorság, a türelem, az igazságosság, a becsület, a szelídség, a jóindulat, az irgalmasság, a mértéktelenség és a szemérmesség – mindennapi gyakorlása is alapvető feladat. Emberré, lovaggá, hithű kereszténnyé egyedül a Jöistennel való eltéphetetlen kapcsolat tehet. Krisztus urunk tanítása és megváltó keresztalála feledteti szenvedéseinket, erőt ad napi küzdelmeinkhez.

A lovagi életforma megköveteli, hogy a keresztény alapelveken nyugvó, karitatív feladatokat is szívünkön viseljük. A munka ünnepén, a mátyásföldi Szent Józsefről elnevezett templomban, a délelőtti tíz órakor bemutatott ünnepi szentmisén – amelyen Lovagrendünk népes csoportja is jelen volt – Dr. Tarjányi Zoltán professzor, pápai prelátus, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Erkölcsoteológiai tanszékének vezetője rámutatott a munkás élet fontosságára, örömeire, hivatkozva Szent Pálra, hiszen az ember földi életében az Isten szándéka szerint az alkotást, az elvégzett munka utáni boldogságot kell, hogy megtapasztalja. Hangsúlyozta, hogy a magatehetetlen, beteg és munkaképtelen embereknek mindennapi problémáik leküzdéséhez,

Isteniünk, te adtad a törvényt, hogy az ember dolgozzék, és részt vegyen teremtő munkáiban. Segíts jószággal, hogy Szent József példájára és oltalmával úgy dolgozzunk, ahogy megparancsoltad, és elnyerjük tőled a jutalmat, amelyet megígértél.

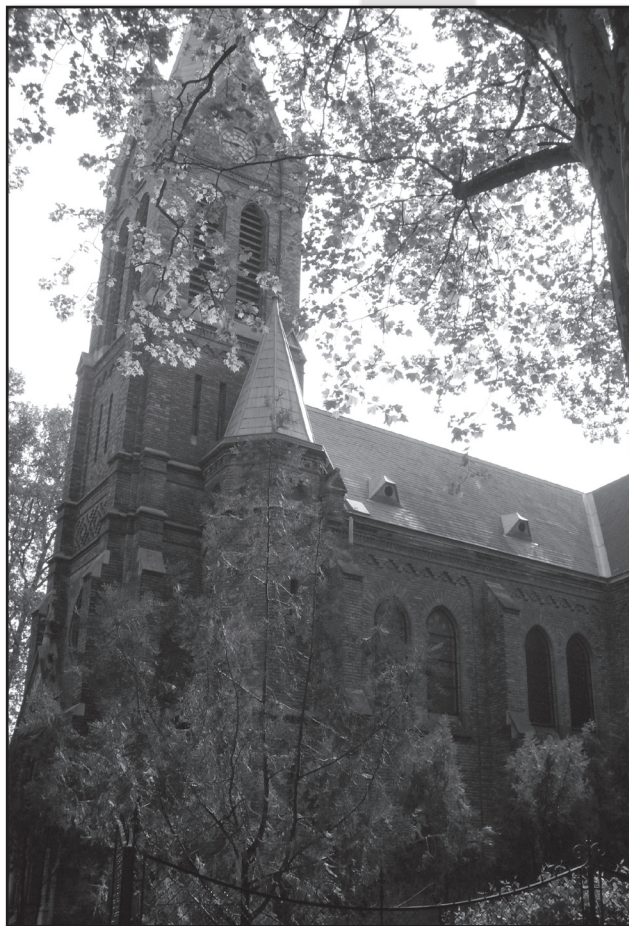
keresztjeik elfogadásához nélkülözhetetlen segítséget nyújthat Szent Pál élete.

A munka mellett természetesen lelki életünkről sem szabad megfeledkeznünk. Mindennapjainkban különösen oda kell figyelni, hogy lelki és lovagi erényeink érvényesülhessenek, megkapják a kellő hangsúlyt. A nemes, építő gondolatok átérzéséhez, minél teljesebb megéléséhez, elképzeléseink megvalósításához kérjük Isten és Szent József kegyelmét, hivatásunk gyakorlásához pedig Szent István királyunk áldását.

Bátorfi Béla CSR

Ilyan korban élünk, amikor a vallási ismeretek és a hit gyakorlása erősen megcsappant a társadalom nagy részében. Igen fontos, hogy az újraevangelizáció szellemében megpróbáljuk minél több emberhez közelebb vinni az Evagélium üzenetét. E nélkül az élet csak vegetatív folyamat, de éppen húsvét fényében kell meglátunk földi és túlvilági életünk perspektíváit. Ez a feladat nem csupán az egyházi személyekre, papokra, szerzetesekre vonatkozik, hanem minél több meggyőződéses, hitét gyakorló testvérre van szükség, akik ennek a tanúságtételnek a hiteles gyakorlói.

Ebbe a törekvésbe kapcsolódik be a Szent István Lovagrend, amely alapvető feladatai mellett a hit erősítését, a keresztény öntudat megerősítését, a bátor tanúságtételt, a nagycsaládok támogatását tűzte ki céljává. Hasonlóan a többi egyházi lovagrendhez, a stefaniták is az elmúlt évszázadok alatt többirányú áldásos működést fejtettek ki, különösen a betegek gondozása, az elesettek támogatása vonatkozásában. Szomorúan tapasztalhatjuk, hogy napjainkban a szociális gondoskodás az állam részéről nem ér el mindenkihez. Figyelemre méltó Beer Miklós püspök úr kezdeményezése, amely a leginkább rászorultak felkarolását szorgalmazza. Ebben a szellemben kívánunk mi is tevékenykedni, hiszen a segítségnyújtás és a szeretet

A CRUCIFERI SANCTI STEPHANI REGIS IMÁJA:

Aram Jézus, Ki engem arra méltattál, hogy a Jeruzsálemi és Esztergomi Szent István Lovagrend, a Cruciferi Sancti Regis tagja lehetek és hozzájárulhatok Szent István király műve folytatásához, alázatosan könyörgök Hozzád, kérve a Fatimai Szent Szűz, Szent István és Szent László királyok, Mindszenty József és minden szentjeink közbenjárását.

Segíts, hogy hű maradhassak a Szent Király alapításához, felajánlásához, ősi hagyományainkhoz; tegyem élővé keresztény hitemet, és védjem mind hitemet, mind az Egyházat, mind nemzetemet a hitetlenséggel szemben.

Felebaráti szeretetben akarok élni a rászorulókkal, a szegényekkel, a betegekkel és minden felebarátom iránt. Adj erőt, hogy az Evagélium szellemét Szent Ágoston iránymutatásához igazodva kövessem és megvalósíthassam szent szándékaimat akaratom szerint, Isten nagyobb dicsőségére és a Cruciferi Sancti Regis javára. Ámen.

A Stefanita Szeretetszolgálat hírei

A 2008 novemberében, a Szent István Bazilikában megrendezett Verdi: Requiem koncert bevételét az Alapítvány és a Lovagrend a nagycsaládok megsegítésére ajánlotta fel. Ennek értelmében, a befolyt összegből az Alapítvány a 2009-es évben megkezdte 6 család villany és gázzsámlájának kiegyenlítését egyenként 100.000 forint értékben. A megsegített családok között akad 6, illetve 7 gyermekes is. A nagycsaládokat a Szent István Bazilika

atyái és Bátorfi Béla atya (lovagrendünk tagja), egy családot pedig az Főegyházmegeje ajánlott.

Sikerrel zajlott a Stefanita Szeretetszolgálat a Nagyhéten megtartott ruhaadományozási akciója is, bár akadtak kisebb nehézségek. Az érdeklődők főleg a méretproblémák miatt találtak nehezen maguknak megfelelő ruhadarabokat.

Nagy Magdolna CSR

SEGÍTSÉN, HOGY SEGÍTHESSÜNK!

Kérjük támogassa Ön is a Stefanita Szeretetszolgálat munkáját. Felajánlásait az alábbi címre küldheti:

Stefanita Szeretetszolgálat Alapítvány

Cím: 1244 BP. Pf. 823

Számlaszám: Monor és vidéke Takarékszövetkezet 65100149-11296067

Adószám: 18115453-1-41

Hálásan köszönjük a segítséget!

Események a Lovagrend életéből

- január 4.: A Történelmi Családok ünnepélyes szentmiséje a Szent István Bazilikában
- január 18.: Rendünk delegációja képviselteti magát immár több éve Szent Margit tiszteletére, a margitszigeti kolostorromoknál megtartott szentmisén
- február 2.: Urunk, Jézus Krisztus, a templomban történő bemutatásának napján Rendünk a Szent István Bazilikában szentmisén vett részt
- február 8.: A bűnbánati időszak kezdetén, mely időszak a keresztények számára a felkészülést jelenti Jézus Krisztus feltámadásának, a Húsvétnak a megünneplésére, Rendünk a Szent István Bazilikában szentmisén vett részt.
- március 20-22.: Lelkigyakorlat Érden, a Ciszterci Nővérek Regina Mundi monostorában Ft. Pásztor Lorenzo Ch.M. atya vezetésével. Téma: Szent Pál
- április 6.: A Nagy hét kezdetén, Virágvasárnap, Urunk dicsőséges jeruzsálemi bevonulása napján szentmise a Szent István Bazilikában
- április 9.: Nagycsütörtökön az Oltáriszentség és az egyházi rend (papság) alapításának ünnepén szentmise a Bazilikában
- április 10.: Nagypénteken, Jézus kereszthalálának és sírban nyugvásának emléknapján szentmise és a Szent Sír őrzése a Bazilikában
- április 11.: Nagyszombaton, a húsvéti örömművetés kezdetén rendi részvétel a Bazilikában a Tűz- és Keresztvíz-szentelésben a szentmisén és a körmeneten.

"Van tehat célunk és van segítőnk is: Isten kegyelme kíséri az ember útját!"

Mindszenty bíborosra emlékeztünk

Mindszenty József bíboros, esztergomi érsek (Csehímszent, 1892. március 29.-Bécs, 1975. május 6.) tiszteletére megtartott szentmisén ismét megtelt a Bazilika Esztergomban. Sokan zárándoklat keretén belül gyalogosan, vagy kerékpárral érkeztek, áldozattal emlékezve volt főpásztorunk megpróbáltatásaira, amiken átesett az őt ért meghurcoltatások idején, az 1948-49-es években. A Szuverén Máltai Lovagrend és a Szent István Lovagrend delegációja idén is tisztelettel jelenlétével Mindszenty bíboros előtt. A bazilikában bemutatott szentmisét Erdő Péter bíboros, esztergomi érsek celebrálta, Paskai László bíboros és Julius Janusz apostoli nuncius, illetve érsek, megyéspüspök és segédpüspök urak jelenlétében.

Erdő Péter bíboros úr homíliájának kezdősorait Szent János evangéliumával (Jn 6, 60-69) kezdte. „Hallhattuk, hogy Jézus a kafarnaumi zsinagógában megjövendölte: testét és véréit adja táplálékul számunkra. Még tanítványai közül is többen megdöbbennek: „Kemény beszéd ez, ki hallgatja?” – mondják. Jézus azonban a lelkekbe lát. Tudja, hogy nehezükre esik elhinni azt, amit nem értenek. Még fokozza is csodálkozásukat azzal, hogy megjövendöli: „Az Emberfia fölmege oda, ahol az előtt volt.” Így válaszul saját isteni méltóságára hivatkozik. A keresztény ember számára ezért a legfontosabb a hit szándéka. Hitünk nélkül önmagunkat tagadjuk meg. „Ám a hit, bár emberi döntést kíván, vagyis igazi, emberi cselekedet, egyben isteni erény, Isten kegyelmi ajándéka. Ezért folytatja így Jézus: „Senki sem jöhet hozzám, ha az Atya meg nem adja neki (Jn 6,65).”

Ezért volt fontos Mindszenty bíboros tevékenysége, mert a volt szocialista világban a vallás és az Egyház üldözésének keresztútjában kellett helytállnia, példát mutatnia és fenntartania is-

tenbe vetett hitünket. „Megverem a pástort és szétszédnek a nyáj juhait” (Mt 26,31; Mk 14,27) – olvassuk az Evangéliumban. Mindszenty bíboros nem engedte szétszédni a rábízott nyáját, sőt másoknak lehetetlennek tűnő helyzetben is képes volt a rábízott feladat ellátására. „A kínzások, szenvedések, a börtön és a követség hosszú elzártsága után, idős korában határozottságát, keménységét egyesek me-revségnek látták, de az Egyházat és hazáját szenvedélyesen, hűségesen szerette, és nemcsak nyilatkozatokkal, de tetteivel is bizonyította, hogy erre áldozza az egész életét.” Ilyen szenvedélyes szeretetre lenne szükség ma is mindannyiunk lelkében Krisztus igazsága, Egyháza és hazánk iránt!

Mindszenty József tanúságtétele ma is aktuális. Élő üzenete szinte dörömböl lelkünk kapuján. „Mindennap látjuk, hogy a bizalomra, a közös érdekekért való együttműködésre égető szükségünk van. Egyházi vezetők és társadalomtudósok kutatják ma már a maguk módján, hogy mit okoz egy-egy társadalomban egy hosszú elnyomás békés megszűnése, és hogyan lehet elejét venni a bevallott, vagy be nem vallott gyanú, széthúzás vagy gyűlölködés terjedésének és romboló hatásának. Nekünk hitünk alapján vannak támpontjaink a

múlt értékelésére, a jelen értékeinek felfedezésére és az értelmes jövőre nézve.”

„Tudjuk, hogy népünk nehéz órákat él át, de hiszünk a saját életünk és a magyarság létének értelmében. A teremtő Isten azért alkotta az embert, hogy az örök boldogságra jusson, azért hozta létre az emberi közösségek, kultúrák sokaságát, hogy azok segítsék az embert kibontakozásában, földi és örök céljának elérésében.” - amint az Erdő Péter Bíboros úr homíliájában megfogalmazódott.

Székely Péter CSR

... „hogy megismerjem őt és feltámadásának erejét...” (Fil. 3,10.)

Beszámoló a Szent István Lovagrend tavaszi lelkigyakorlatáról

Idei első lelkigyakorlatunk lelki vezetője Ft. Pásztor Lorenzo Ch. M., a Magyar Máltai Lovagok Szövetségének káplánja volt. A címben szereplő mottót a Szent Pál évre való tekintettel választotta. XVI. Benedek pápa Szent Pál évet meghirdető beszédében azt ajánlja, hogy „mélyüljünk el Szent Pál apostol lelkületében, elmélkedjük át írásait. Amennyiben van rá lehetőségünk, zárandoklatokkal, tanulmányi napokkal, lelkigyakorlatokkal tegyük magunkévá tanítását, életének példáját”.

Lelki zárandokutunkon Pál életének néhány mozzanatán indultunk el, az egyes elmélkedések az apostol megtérésének döntő momentumaira épültek, a damaszkuszi úton történetekre, a napokig tartó vakságra, az őt ért csalódásokra, a Krisztus ismeretéből fakadó változásra és végül, a szenvedés vállalására.

Pál nem csak fontos, de érdekes személyiség is volt, életútja meglehetősen zilált, hirtelen helyzetek sorozata alkotja, mégis hiteles Krisztus képet állít elénk. Ezzel adván reményt és biztatást, ha nem is járunk mindig a helyes ösvényen, életútunk egésze még mutathatja Krisztust.

Szent Pál megtérését a legtöbben egyszeri eseményként, tiszta erkölcsi megtérésként ábrázolják, annak ellenére, hogy az eredeti szövegben a „bűnbánat” kifejezés szerepel. Pál a leveleiben soha nem azt állította, hogy ezen az úton tért meg, csak azt, hogy ott találkozott Krisztussal. Hozzá hasonlóan nekünk is keresnünk kell azokat az alkalmakat az életünkben, amikor megtapasztalhattuk Krisztus megnyilvánulását, mert ezáltal tehetünk szert arra a képességre, hogy párbeszédet folytathassunk vele és így ki merjük jelteni, hogy minket is kiválasztott, meghívott és méltán hirdetjük az evangéliumot.

Isten az embert már a teremtéskor képessé tette önmagára (Capax Dei). Ádám volt az első, aki állandó, örömteli párbeszédben állt az Úrral, Ábrahámot annyira lenyűgözte Isten szava, hogy még a fiát is képes lett volna feláldozni érte. A mi feladatunk is az, hogy felébredszük magunkban a létöröm vágyát, csak az Ő tiszta és egyértelmű hangjára figyeljünk, ahogyan Jézus is megmaradt a 40 napos puszta tartózkodása idején Isten igéjében és nem dialogizált a Sátánnal.

Pál a damaszkuszi úton, mikor kapcsolatba került Krisztussal, a fénytől megvakult. Azonban a valódi vezeklés nem a külvilág látványának elvesztése volt, hanem a szembesülés a benne lévő sötétséggel. Vívódása közben önmagától szenvedett a legjobban. Enélkül nincs megtérés. Ebben a küzdelemben nem csak saját

bűnei tudatosultak benne, azt is érezte, hol áll az ember. A fényben láthatjuk igazán hiátusainkat, a vakság nem más, mint Isten ragyogásának visszatükröződése. A vakság fogalma itt szorosan összekapcsolódik a bűnösséggel, Pál mindig úgy tekintett erre az állapotra, mint Isten művére és ez indította el a bűnbánat útján. Leveleiben a bűnöknek három szintjét különböztette meg, de központi gondolata mindig a belső ártatlanság maradt, amit elvesztettünk és aminek a visszaszerzésére törekszünk. Az első a személyes bűnök szintje, a test cselekedetei, a második az alapvető bűnök szintje, ami azt jelenti, hogy az Abszolút Létezőt nem ismerem el személyes Istennek és a harmadik a strukturális bűnök szintje, ez a történelmi ember tulajdonsága, amikor a teremtmény annak ellenére elfor-

dul Istentől, hogy ő fenntartja ezt a kapcsolatot. Az örök hívó szó visszavonhatatlan, ebből kell bátorságot merítenünk.

Pál megpróbáltatásai nem értek véget a hályog lecsésésével, buzgósága miatt számos csalódás érte, a hivatalos befogadással nem múlt el egy csapásra a testvérek előítélete. Megtéréséről csak a damaszkuszi és a jeruzsálemi megrázkódtatások után kezdett el írni, amit a magány keserű időszaka követett. Az első hét év után elhagyta a dicsekvést, a második hét év után pedig a büszkeséget. Ennyi időre és ilyen tapasztalatokra volt szüksége a megújuláshoz. Fel kellett ismernie, hogy nem hirdetheti Krisztus egyházát ugyanazokkal az eszközökkel, amelyekkel korábban üldözte és rá kellett döbbennie, hogy ami történik, az Isten műve és nem az ő érdeme.

Pált a Krisztussal való találkozás indította el a belső megtisztulás útján. A megváltás, az átváltozás nem az emberi igyekezeten múlik, nem lehet erényekkel kivívni. Az igyekezetünknek arra kell irányulnia, hogy készen álljunk a fény befogadására, várakozásunk dinamikus legyen. Megtapasztalása mindannyiunk életében valós tényévé válhat, ha megnyitunk arra, ami mindig készen áll. Az átváltozás gyümölcse a túlradó öröm és béke, a hála való képesség és a dicsőítés.

Pált életének minden állomásán a fáradhatatlan újrakezds és a lélek szabadsága jellemezte, melyet Isten gazdagságából merített.

Kereszténységünk az Istennel való élet záloga és bennünk van a lehetőség, hogy éljünk vele, de ezt csak őszinte és tiszta lélekkel tehetjük meg.

Banga Viktória CSR és Novák György CSR

Stefanita Krónika

A Szent István Lovagrend (Cruciferi Sancti Stephani Regis) lapja

ISSN 2060-9906

I. évfolyam, 1. szám. Alapítás éve: 2009. A kiadásért felel: Dr. Ferencz Csaba CSR, a Szent István Lovagrend Nagymestere. Szerkeszti és kiadja: Szent István Lovagrend. Honlap: www.communio.hu/stefanitalovagrend. E-mail: stefanitalovagrend@freestart.hu. Felelős szerkesztő: Winkler Márton CSR. Nyomdai előkészítés: Babsó Tamás. Nyomdai munkák: O Pont Bt. Ügyvezető: Győri Énok. A Szent István Lovagrend címe: H-1014 Budapest, I. Úri u. 49. Telefon: +36-1-355-27-76. Bankszámlaszám: Magyarországi Volksbank Rt., 14100000-34297249-01000005